

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 115/11
V Lucemburku dne 25. října 2011

Rozsudek ve spojených věcech C-509/09 a C-161/10
eDate Advertising GmbH v. X a
Olivier Martinez a Robert Martinez v. MGN Limited

Osoby, jejichž osobnostní práva byla poškozena prostřednictvím internetu, mohou podat soudům členského státu, v němž mají bydliště, žalobu na náhradu celé nemajetkové újmy

Provozovatel internetových stránek, na něhož se vztahuje působnost směrnice o elektronickém obchodu, však nemůže být v tomto státě podřízen přísnějším požadavkům, než jsou ty, které stanoví právo členského státu, v němž je usazen

Nařízení o příslušnosti soudů¹ stanoví, že osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být v zásadě žalovány u soudů tohoto členského státu. Nicméně ve věcech týkajících se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání, může být osoba žalována také v jiném členském státě u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události. V případě poškození pověsti prostřednictvím článku šířeného v tisku v několika členských státech má tak poškozený dvě možnosti pro podání žaloby na náhradu nemajetkové újmy proti vydavateli. Může podat žalobu k soudům státu, v němž je vydavatel usazen, jež jsou příslušné k náhradě celé újmy vyplývající z poškození pověsti. Nebo může podat žalobu k soudům každého členského státu, v němž došlo ke zveřejnění nebo v němž podle jeho tvrzení došlo k poškození jeho pověsti (místo, kde došlo k újmě). V tomto případě jsou však vnitrostátní soudy příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené ve státě, v němž se nacházejí.

Bundesgerichtshof (Spolkový soud, Německo) a tribunal de grande instance de Paris (Soud prvního stupně v Paříži, Francie) požádaly Soudní dvůr, aby upřesnil, v jakém rozsahu se tyto zásady použijí také v případě porušení osobnostních práv prostřednictvím obsahu informací zveřejněných na internetových stránkách.

Skutkový stav ve věci C-509/09

V roce 1993 byl X, který má bydliště v Německu, společně se svým bratrem odsouzen německým soudem k trestu odnětí svobody na doživotí za vraždu známého herce. V lednu roku 2008 byl podmíněčně propuštěn.

Společnost eDate Advertising, která je usazena v Rakousku, provozuje internetový portál pod adresou www.rainbow.at, na kterém zveřejnila informace týkající se stížnosti, kterou podali X a jeho bratr proti rozsudku, jímž byli odsouzeni. I když společnost eDate Advertising odstranila napadenou informaci ze své internetové stránky, X se domáhal u německých soudů, aby nařídily rakouské společnosti, aby o něm v souvislosti se spáchaným činem přestala uvádět informace s uvedením plného jména. Společnost eDate Advertising zpochybňuje mezinárodní příslušnost německých soudů k rozhodování o tomto sporu, neboť má za to, že může být žalována pouze před rakouskými soudy.

Skutkový stav ve věci C-161/10

¹ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Dne 3. února 2008 byl na internetové stránce britského denníku Sunday Mirror zveřejněn text psaný v anglickém jazyce, který byl nadepsán „Kylie Minogue je opět s Olivierem Martinezem“ a jenž obsahoval popis podrobností týkajících se shledání australské zpěvačky a francouzského herce. Tento herec a jeho otec, Robert Martinez, si stěžují na porušení svého soukromí a práva Oliviera Martineze na podobu a podali ve Francii žalobu proti britské společnosti MGN, která je provozovatelem internetových stránek Sunday Mirror. Tato společnost, stejně jako společnost eDate Advertising, zpochybňuje mezinárodní příslušnost soudu, kterému byla žaloba podána, neboť má za to, že neexistuje dostatečně úzká souvislost mezi zveřejněním na internetu ve Spojeném království a údajnou újmou způsobenou na francouzském území. Podle jejího tvrzení přitom pouze taková souvislost může založit příslušnost francouzských soudů k rozhodování o škodných událostech souvisejících s napadeným zveřejněním na internetu.

Rozsudek Soudního dvora

Ve svém rozsudku z tohoto dne Soudní dvůr konstatuje, že zveřejnění obsahu informací na internetových stránkách se liší od územně omezeného šíření tiskoviny v tom, že s tímto obsahem informací se může okamžitě seznámit neomezený počet uživatelů internetu kdekoli na světě. Univerzální šíření tak může učinit porušení osobnostních práv závažnějším a také činí velmi obtížným určení míst, kde došlo ke škodě vyplývající z tohoto porušení. Za těchto okolností - vzhledem k tomu, že dopad obsahu informace zveřejněné na internetu na osobnostní práva osoby může být lépe posouzen **soudem místa, kde má údajný poškozený centrum svých zájmů** - Soudní dvůr určuje tento soud jako soud příslušný k rozhodování o celé újmě způsobené na území Evropské unie. V tomto kontextu Soudní dvůr uvádí, že místem, kde má osoba centrum svých zájmů, je obecně místo jejího **obvyklého bydliště**.

Soudní dvůr nicméně zdůrazňuje, že místo žaloby na náhradu celé nemajetkové újmy **může poškozený vždy podat žalobu k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah informace zveřejněné na internetu**. V tomto případě, stejně jako v případě újmy způsobené tiskovinou, jsou tyto soudy příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené na území státu, v němž se nacházejí. Poškozený může rovněž podat žalobu na náhradu celé nemajetkové újmy k **soudům členského státu, v němž je vydavatel obsahu informací zveřejněných na internetu usazen**.

Konečně Soudní dvůr při výkladu směrnice o elektronickém obchodu ² dochází k závěru, že volný pohyb služeb v zásadě **brání tomu, aby poskytovatel služby elektronického obchodu byl v hostitelském členském státě podřízen přísnějším požadavkům, než jsou ty, které stanoví právo členského státu, v němž je uvedený poskytovatel usazen**.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

